

Mo Nguyen

Tue, Sep 15 at 4:22 AM

Buôn Cho Các Tuổi Già !

Cha mẹ và con cái.

Lạc quan hay bi quan ? Hay con phải có cái nhìn triết lý ?

Bài nên đọc để hiểu rõ tình hình mình cần nên lo cho con cái xong bản thân rồi thì đừng bao giờ trông cậy vào chúng đi đâu gì. Mình hãy sẵn sàng khi già không còn làm việc nữa thì vào nursing home nhé vậy thì mình sẽ bớt khổ. Đói sống này ai cũng gặp nhưng vậy mà thôi ! Mình cũng còn có phúc hơn rất nhiều người là bên này mình đọc các hướng dẫn để dù có làm việc hay không cũng được và có chỗ housing nữa vậy thì cần nên bi quan mà nên chấp nhận những gì cuộc đời đã dành sẵn cho mình rồi !

Không chấp nhận thì khi già rồi cùng các bạn đừng tu vào chung một nursing home thì rồi còn vui nữa đâu !

Mọi quý vợ chồng và nhà để hai thân già bớt khổ !!!

Quý vợ chồng và nhà có 9, 10 người con, dù là kẻ sĩ, bác sĩ, học vấn khố vì con cái bạc bẽo !!! Nói chi quý vợ chồng có 4 hay 5 con !

Chính bản thân tôi đã gặp nhiều cha mẹ khổ vì số bạc bẽo của con cái ở xã Mỹ này ! Con họ là những người có học, giàu có, nhưng họ vẫn phải đi "share" phòng hay "get line" sau lưng tôi để xin nhà "low income"... Bài đọc sau rất chính xác và thiết thực. Xin quý vợ chồng và nhà đừng cho đời mình bớt khổ vì chính những đứa con mà mình đã suốt đời hy sinh cho chúng nên nguôi. Tôi đã đọc được 1 bài rất hay: Nếu lo sanh con thì : vui với con khi chúng còn nhỏ. Lo cho chúng học hành nên người, và khi chúng trưởng thành, có gia đình rồi thì quên chúng đi sống. Và đây là điếu quan trọng : Đừng trông mong chúng báo hiếu, kẻo thất vọng ngay ... !!!??? (sách nói nhé !).

Chính vì biết rõ điếu này nên bản thân tôi, đã 73 xuân xanh, ngày ngày đi phòng "gym" 3 tiếng để tập thể dục, bơi lội... vì bà xã đã bệnh rồi, tôi bệnh nữa là cần còn nương đỡ nhau vào "nursing home" thôi ???

Thân chào và chúc quý vợ chồng khỏe. Một bài rất hay, hãy ráng đọc cho hết, đừng đọc nữa chấp nhận rồi cho qua !!!

Trong truyện cổ, người ta có kể chuyện một ông phú hộ và bốn người con trai. Khi bốn người con này lớn lên lập gia đình, ông phú hộ này đem một phần gia tài chia cho bốn người con, phần còn lại và chấp ông già để dành. Một năm sau khi vợ ông qua đời, một người con sợ rằng ông sẽ tìm vợ mới, lúc có con, gia tài này phải chia cho những đứa con khác. Chúng bàn với nhau thuyết phục cha, vợ và mình, sẵn sóc cha thật chu đáo, sung sướng ông không cảm thấy cô đơn, khi cần phải giúp đỡ. Được ít lâu, chúng thuyết phục ông phú hộ chia hết tài sản cho chúng. Bùn tai và thây không cần gì riêng cho mình một tài khoản nào, ông đồng ý đem gia tài chia hết cho bốn đứa con. Sau đó ông đến với đứa con thứ nhất, những đứa con này nghe vậy, chấp được ít hôm, báo ông đến nhà đứa em kế. Cũng thế, không

đồng c vôi đũa con nào. Không mất đồng xu dính túi, người cha bố bố rỗi, phải đi khố t thóc tung nhà. Bấy giờ cây gậy cũng còn có ích hơn là nhúng đũa con. Cây gậy đó có thể giúp ông già xua đuổi nhúng con chó, dò dẫm trên đồng ruộng, tránh nhúng vũng nước và giúp ông nhúng lúc y u chân sấp ngã.

Câu chuyện này sao giống câu chuyện của mẹ tôi Quynh Cam. Sau Tháng Tư 1975, hai vợ chồng đem mất đàn con vớt t bị n sang Mỹ. Trong nhiều năm, ông bà vẫn nuôi con khôn lớn, ăn học thành tài, đồng vôi gọt chọt cho con, vẫn t u đồng c mất căn nhà khang trang trong vùng Bolsa. Sau khi người cha chết qua đời ít lâu, bà vẫn đồng c con cái thuyết phục nên bán ngôi nhà đi, chia đồng u cho các con rỗi vôi vôi con cháu cho đời cô đời. Bà nghe theo, và cũng lớn lớn t t vôi nhi u đũa con, chọt u c nh bố c đãi và cuội cùng bà quy t đũa nh phải rỗi khi nhà nhúng đũa con y. May thay, trên đồng t Mỹ, bà già cô đời này còn có chọt n nhúng t a, đó là mất món đồ c p nh và ngôi nhà "housing" mà chính phải đã dành cho bà. Nếu u t mất x s khác, chọt c bà cũng c n đời mất cây gậy.

Nhúng đũa con mua nhà mới có thể đã không tính đời mất chọt cho cha mẹ già khi x bóng; nhúng tôi bị t nhi u bố c cha mẹ khi lu nhúng tu i, con cái l p gia đình đi xa rỗi, mà vẫn gi c cái nhà cũ nhi u phòng, vôi ý nghĩ dành cho con lúc tr v thăm vi nh. Tôi có mất ng i b n đồng c con trai bố lãnh sang Mỹ, nhúng ch ít lâu sau cô con dâu mu n chọt bán căn nhà đang và đi mua l i mất cái nhà nh h n, l y lý do đời t i t ki m cũng là lý do đời cha mẹ chọt ph i đ n ra.

Cha mẹ đời vôi con lúc nào cũng h t lòng. Mẹ có thể lẫn vào l a đời c u con, cha có thể đời m hôi nh c nh n đời đũa con có đồng c mất n c i h nh phúc, nhúng nhúng đũa con, khi đã có gia đình riêng của mình, không gi đời c s chăm sóc, lo nhúng cho đời s nhúng của cha mẹ. Người cha mẹ nào cũng mất i đêm kéo chần đời p cho con, s trán con, h nh phúc theo tung n c i c a con, nhúng bày gi con xa, th i gi dùng đời g i v thăm m đôi khi cũng hi m hoi.

Ông Chu Dung C nói vôi m i liên h gi a cha mẹ già và con cái :

"Cha mẹ th nhúng con là vô h n, con th nhúng cha mẹ là có h n.

Con bố nh cha mẹ bu n lo. Cha mẹ bố nh con đời nhòm mất cái, h i vài câu th y là đời.

Con tiêu t i n của cha mẹ tho i mái, cha mẹ tiêu t i n của con chọt ng đời chút nào.

Nhà của cha mẹ là của con. Nhà của con không phải là nhà cha mẹ.

M đau trông c y vào ai ? Nếu u m đau dai đồng c có đời a con hi u nào t bên gi nhúng đâu (c u b nh sàng t i n vô hi u t)".

Và l i khuyên đời vôi các bố c cha mẹ là: "Khác nhau là nh v y ! Người cha mẹ hi u đời coi vi c lo cho con là nghĩa v , là niềm vui không mong báo đáp. Chọt báo đáp là t làm kh m mình".

Cũng có nhi u con cái nuôi cha mẹ. Lu n Ng chóp, T Du h i v đời o hi u. Kh nhúng T đời đáp: "Ngày nay người cha mẹ nuôi cha mẹ là hi u, nhúng đời chó ng a kia, người cha mẹ cũng nuôi, nếu nuôi mà không kính hi u cha mẹ thì có khác chi !". Người cha mẹ già không khác nhúng đời a tr , nhi u khi hay t i thân, h n đời và đời phi n mu n, con cái có thể cho cha mẹ ăn u nh, h u h cha mẹ khuya s m nhúng r t khó bị t đời n i bu n của cha mẹ lúc v già.

Người cha mẹ h t tóc cho tôi bị t v con cái của ông, c hai đời a con đời có nhà riêng, cùng t trong quynh Cam, nhúng không m y khi chúng đời n tho i h i thăm ông. Tháng tr c, ông bố nh, n m nhà mất tu n l mà cũng chọt đời a con nào ghé qua thăm. Ông nói thêm: "Chọt tr lúc nào chúng c n nh đời ông vi c gì đó", và bu n bã k t lu n: "M này, có chín đời a con, cha mẹ già bố nh cũng phải vào nursing home thôi !".

Tuy vậy, nursing home ở Âu Mỹ, mang tiếng là văn minh, hiện đời nhưng liệu rằng đây có phải là nơi yên ổn cho những ngày cuối cùng của tuổi già không? Tại các viện dưỡng lão trên đất Mỹ mỗi năm có hàng chục nghìn trường hợp khi người vì cách đối xử của nhân viên như bêu, đánh đập, đối xử tàn nhẫn, ói mửa mà không dọn dẹp, không cho uống nước, thậm chí nhốt là đối xử với những bệnh nhân Alzheimer. Năm ngoái, phúc trình của Bộ Y Tế Minnesota cho ta thấy chỉ trong vòng 5 tháng đã có 15 trường hợp bệnh nhân mất trí nhớ bỏ hành hương, trong đó có những viện bệnh chưa có liên lạc, bệnh nhân bỏ trốn vào miền rừng. Phải chăng nhà dưỡng lão, chăm sóc người đời của người già là chốn đọa đày có thật trên trần gian như thế!

Vậy thì con cái có hiểu tâm, xin cứu nguy cho các đồng nghiệp sinh thành sớm ra đi trước khi họ trở thành những người mất trí lú lẩn, nếu muốn sống ngày mất chết, tiêu tiền không kiếm soát được. Thấy cha mẹ lú lẩn nhưng còn minh mẫn, mình khuyên nên mua, mà thấy cha mẹ ra đi như nhàn, trước khi phải chịu những cơn đau lòng của tuổi già thì càng mua hơn. Tuy vậy, rất nhiều gia đình người Việt trên xã hội có được niềm an ủi là họ có những đứa con Việt Nam, nhốt là những đứa con của một gia đình nghèo khó, lên lên trong chiến tranh và thông cảm được nỗi vất vả thời buổi như cha mẹ.

Sầu tâm
